

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 370/2015-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 14. júla 2015 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Ladislavom Zátorským, advokátska kancelária, Štefánikovo námestie 5, Spišská Nová Ves, vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 34 P 46/2012 v období po právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 238/2014 z 13. mája 2014 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len

„sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 34 P 46/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“) v období po právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 238/2014 z 13. mája 2014.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 4. apríla 2012 okresnému súdu návrh na začatie konania o zvýšenie výživného na maloleté dieťa.

Sťažovateľka uvádza, že jej sťažnosť adresovaná ústavnému súdu sa týka *„opakovaných prieťahov a nečinností konajúceho súdu“*, keďže už v minulosti sa obrátila na ústavný súd so sťažnosťou obsahujúcou námietku porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v napadnutom konaní, o ktorej tento rozhodol nálezom sp. zn. III. ÚS 238/2014 z 13. mája 2014 (ďalej len „nález z 13. mája 2014“), ktorým konštatoval porušenie označených práv sťažovateľky.

Podľa názoru sťažovateľky okresný súd v období po vydaní nálezu z 13. mája 2014 postupuje nesústredene, čím podľa sťažovateľky dochádza opätovne k zbytočným prieťahom v konaní a k porušovaniu jej označených práv. Sťažovateľka na tomto mieste dôvodí podľa nej neúčelným odročením termínu pojednávania určeného na 10. marec 2015 a 12. máj 2015 z dôvodu vybavenia dožiadania cudzozemským štátnym orgánom (žiadosť o vypočutie odporcu zdržiavajúceho sa v cudzine). Sťažovateľka je totiž toho názoru, že okresný súd sa mohol vyhnúť potrebe vybavenia tohto dožiadania predvolaním odporcu k osobnému výsluchu pred okresným súdom na pojednávaní konanom 28. októbra 2014.

Sťažovateľka na základe uvedeného žiada, aby ústavný súd rozhodol o jej sťažnosti nálezom, ktorým by vyslovil porušenie jej základného práva na prerokovanie veci

bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 34 P 46/20012, prikázal okresnému súdu konať vo veci sťažovateľky bez zbytočných prieťahov a priznal jej primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 €, ako aj trovy právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nespĺňajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy

alebo návrhy podané zjavne neoprávneným subjektom, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľky a skúmal, či nie sú dané dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Sťažovateľka namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní.

Po podrobnom preskúmaní súvisiaceho súdneho spisu ústavný súd zistil, že v období po vydaní nálezu z 13. mája 2014, ktorý vymedzuje začiatok obdobia konania, ktoré bolo v danom prípade predmetom posúdenia zo strany ústavného súdu, konal okresný súd s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu relatívne plynulo.

Okresný súd vyzval 18. augusta 2014 odporcu na predloženie relevantných podkladov, následne vykonal 28. októbra 2014 pojednávanie, ktoré odročil pre účely vybavenia dožiadania zo strany cudzozemského štátneho orgánu (žiadosť o vypočutie odporcu justičným orgánom vo Veľkej Británii), a vykonal s tým súvisiace technické úkony (zabezpečenie prekladu dožiadania a jeho doručenie do cudziny). Po získaní informácie o stave vybavenia dožiadania určil okresný súd termín pojednávania na 5. august 2015 a požiadal kompetentný orgán o poskytnutie súčinnosti (prešetrenie pomerov u sťažovateľky vzhľadom na aktuálnu zmenu relevantných okolností na jej strane).

Ústavný súd je toho názoru, že rozhodnutie okresného súdu ustáliť skutkový stav potrebný pre prijatie rozhodnutia vo veci sťažovateľky prostredníctvom výsluchu odporcu realizovaného formou právneho styku s cudzinou nemožno považovať, tak ako to tvrdí

sťažovateľka, a priori za nesústredené rozhodnutie. Odporca bol okresným súdom na pojednávanie vykonané 28. októbra 2014 totiž riadne predvolaný, skutočnosť, že sa na pojednávanie nedostavil, nemožno pripísať na vrub okresnému súdu.

Vychádzajúc zo zistených skutočností kvalifikuje ústavný súd označený postup okresného súdu v posudzovanej etape konania s prihliadnutím na objektívny faktor (cezhraničná právna pomoc) spojený s potrebou širšieho časového rámca konania ako primerane plynulý, nesignalizujúci závažnejšie prieťahy konania, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy.

Vzhľadom na uvedené závery ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľke obrátiť sa opätovne so sťažnosťou na ústavný súd, ak by v budúcnosti v napadnutom konaní na okresnom súde dochádzalo k zbytočným prieťahom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. júla 2015